

HOMENATGE AL FELIX MARTÍN

El passat dissabte dia quatre es va celebrar una festa sorpresa per al Fèlix Martín, aquesta festa es va convertir en un gran homenatge a la figura del Fèlix, a la seva trajectòria com a mestre picapedrer i al que a representat la seva figura de guerriller incansable en la seva lluita per l'estudi i salvaguarda del patrimoni rural de les Garrigues. A l'homenatge hi van assistir personalitats del món editorial, de la cultura, de la política així com tots aquells que aprecien la figura d'aquest gran "homenot" de les Garrigues que és el Fèlix i li volgueren agrair així tot aquest treball impagable que ha fet en pro de la comarca.

El "currículum" del Fèlix és molt extens, en el món de la pedra podríem destacar la seva participació en la restauració dels monestirs de Poblet, Santes Creus i Vallbona de les Monges, església

de Sant Llorenç de Lleida, diverses esglésies romàniques del Pirineu Lleidatà, monuments de caràcter civil i molts altres edificis de titularitat privada.

Autor dels llibres: Els Picapedrers i la indústria de la pedra a la Floresta, Pedra a la Floresta i Les construccions de pedra seca a la

comarca de les Garrigues. Aquest últim llibre el podríem considerar com la Bíblia de les construccions rurals a les Garrigues, exhaurit, l'editorial Pagès el torna a editar ampliat.

Pioner a la comarca en l'estudi de les construccions de pedra seca. Va ser el gran impulsor de les

JOSEP PREIXENS

Trobades d'Estudiosos de les Garrigues i ha participat en les quatre edicions que s'han celebrat fins ara.

També va participar en les Jornades Europees sobre la pedra seca celebrades a la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona.

A més va impulsar la creació del Centre d'Estudis de les Garrigues del que va ésser el primer president.

L'any 1992 és proclamat Garriguenc de L'Any per la seva ingent tasca en pro de la comarca de les Garrigues.

En reconeixement a la seva dilatada activitat professional, docent i divulgativa, el govern de la Generalitat de Catalunya li va concedir el títol de Mestre Picapedrer, distinció que va rebre de mans de l'anterior President de la Generalitat, Jordi Pujol.

Fins quan hem d'aguantar?

Sr. director :

Aquell gran escriptor gallec en llengua castellana, Ramon del Valle Inclán, mestre de fina ironia, com són els seus "paisanos", entenc els gallecs, va encunyar el terme esperpèntic respecte els castellans, suposo pel seu tarannà, tan insòlit dintre de la dita cultura occidental.

Però francament va oblidar-se segurament per desconeixement de causa, de nosaltres, tant se val si catalans o "catalanes", que amb escriu som més que esperpèntics, babaus.

Veiem sinó, un dia i l'altre també des de la metròpoli ens insulten, blasmen i espolien amb traïció i continuïtat (vella de segles), i mai que

hom sàpiga han tingut el quixotesca detall

de demanar un bri d'excusa, de disculpa, ni per equivocació, tot el contrari, n'augmenten la verinosa dosi. I nosaltres mesells i colonitzats de mena com som, posem el cap sota l'ala com l'estruç, i muts a la gàbia.

A la mínima verbal relliscada que tenim (benentès segons ells), per tal de defensar-nos de tanta agressió com etzibent, qualsevol banal motiu els val, ja no parlem com ha sigut el cas de Carod-Rovira, al defensar la bandera catalana, vetada incomprendiblement per les autoritats israelianes, autoritats d'escassa i manipulada memòria, car s'han oblidat que durant mil.lenis de diàspora foren perseguits i anorreats, malgrat imploressin el retorn a Jerusalem, resant en vell i bíblic hebreu.

Quan Samuel Eto' o en un acte d'eufòria esportiva per la victòria assolida pel Barça, brama el que tots

sabem i jo comparteixo, l'endemà no té altre remei davant els escarafalls de la caverna o cau de guineus, que retractar-se.

No manquen els precedents històrics com fou Macià quan proclamà la República Catalana, que als pocs dies va tenir-se que fer enrera amb gran pena i dolor, i trocar-la per una regional Generalitat, i així fins l'infinit d'ençà l'inic Compromís de Casp, on els compromissaris catalans van perdre ultra que els calçotets, la dignitat nacional, tan ben explicada per en Ferran Soldevila.

Fins quan hem d'aguantar catalans ?

Diguem no, ben fort i alt.

Diguem d'una vegada per totes prou a tanta insolència, a tanta grauitat verbal.

No hem de treballar per un nou estatut a la nestlé, per un finançament just.

Hem de metalitzar-nos i bregar per la independència en una Europa Federal dels Pobles i de les Persones. Sobretot deixem de perdre el temps i les forces amb bajanades, tertúlies, amb els paranys mediàtics que ens posen quals conills de bosc o de garriga, deixem-los amb els barrufets, ignorem-los, fem-los manifesta indiferència i quan s'escaigui despreci. I treballem i fatiguem per una Catalunya (veieu PC - Països Catalans) pròspera, equitativa, social, cultural, sostenible i tothora catalana, on tothom siguin o no d'origen, hi tingui humana cabuda, basta que lliurement i de pròpia iniciativa facin seua la nacionalitat catalana.

No ens podem permetre el luxe de perdre més temps encara, escoltant disbarats, mentides, blasmes, fòbies, intoleràncies de part de gent que no saben conviure, que vénen d'un món o república de l'esperpent, amb o sense Valle Inclán.

AUF WIEDERSEHEN SPANIEN.

Pere-Albert Barrufet-Couñago

Agraïment a Jonatan Farré

A vegades creiem que adreçar-nos a una empresa gran per demanar o fer una petició serà una pèrdua de temps, però no ens plantejem que aquesta empresa gran està formada per persones.

Aquesta carta es per agrair a dues persones que van ajudar que el dia 22 de maig fos un dia molt especial per algunes famílies de les Borges. El dia 22 s'havia de fer l'arranjament de les línies de Fecsa del Castell Alt, fins a la carretera de Lleida, de les 7 hores fins a les 12 hores.

Diumenge de comunions, sense llum a les cases, a dos perruqueries, etc. Però ens vàrem topar amb el Sr. Jonatan Farré (mai millor dit Sr.). Gràcies a la seva sensibilitat va veure el problema, va fer els passos que calia i aconseguí que un altre senyor de Fecsa (no sabem el nom) digues que per ell es podia fer l'arranjament un altre dia. Les nostres filles van tenir el seu gran dia amb llum i nosaltres, els pares, feliços.

Gràcies Jonatan i fer arribar el nostre agraïment al teu cap de Fecsa.

Voldríem que SAFEL sabés quina gran persona treballa per ells.

UNS PARES AGRAÏTS

Isabel Jaén

Nota sobre les cartes al director

Aquesta publicació no admet cap carta que no vagi acompanyada de la fotocòpia del DNI i el telèfon de contacte de l'autor. SomGarrigues accepta que les cartes apareguin publicades sota pseudònim o inicials, tot i que convida a signar-les amb nom i cognoms.

